

Arrest

nr. 289 007 van 16 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 december 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 januari 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. AMANY *loco* advocaat B. LOOS in opvolging van advocaat J. SCHELLEMANS en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Akada etnie. U bent geboren op [...1988] in Bamenda. U groeit op in Bamenda.

U bent ongehuwd en heeft geen kinderen

Rond het jaar 2010 verhuist u naar Buea. U behaalt een bachelordiploma in geologie aan de universiteit van Buea. Na uw studies begint u samen met een vriend uit het middelbaar onderwijs een fastfoodrestaurant, maar u wilt verder studeren.

U regelt een studentenvisum om International Business Management te studeren aan de Artevelde Hogeschool in Gent. U verlaat Kameroen op 1 augustus 2016 en reist met het vliegtuig via Marokko naar België. Tijdens het tweede jaar, zet u de studie stop omwille van gezondheidsredenen. U hervat uw studies aan Odyssee te Brussel.

In België neemt u deel aan protestacties van de Engelstalige oppositie, nl. één aan de kantoren van de Europese Unie in december 2016, en één aan het secretariaat van ACP (Organisation of African, Caribbean and Pacific States) in augustus 2017. U bent in België geen lid van een politieke groepering, maar bent wel lid van de Kameroense voetbalploeg FC Cambel. U volgt diverse activisten via facebook en deelt hun publicaties op uw facebookprofiel.

In december 2017 wordt u via Facebook bedreigd door een zekere B.Y., maar u wuift dit weg.

Op 14 augustus 2018 gaat u uw familie in Kameroen bezoeken. U wilt hen verrassen en licht uw familie niet in over uw komst. U regelt het met uw vriend S. dat hij u op de luchthaven te Yaoundé komt oppikken. Nadat uw koffers in de koffer gezet werden en jullie in de wagen willen gaan zitten, worden jullie aangesproken door een 5-tal personen. Jullie moeten jullie identiteitsdocumenten afgeven. U wordt gearresteerd en meegenomen naar een kantoortje in de luchthaven. In het kantoortje wordt u door de overheidsbeambte ervan beschuldigd wapens te voorzien zodat militairen aangevallen kunnen worden. Uw naam staat op een lijst van Cambel Belgique, uw voetbalploeg. U wordt ook beschuldigd de minister van Justitie, Laurent Esso, tijdens diens bezoek aan België aangevallen te hebben. Plotseling komt één van de andere beambten binnen met een telefoon. De beambte die u aan het ondervragen was, spreekt met iemand aan de andere kant van de lijn. Na dit telefoongesprek mag u beschikken. Dit alles heeft zo'n 30 minuten geduurd.

U komt terug samen met uw vriend S., die u vertelt dat hij zijn oom M., een luitenant-kolonel in het Kameroense leger, gebeld heeft. S.'s oom nam contact op met de beambten en gebruikte zijn invloed om u vrij te krijgen.

Die avond belt u naar uw vader en legt u hem het gebeuren van de dag uit. Uw vader raadt u aan het land zo snel mogelijk te verlaten omdat ze u alsnog kunnen arresteren. U besluit in Yaoundé te blijven. S. raadt u aan om met zijn oom te gaan praten omdat hij u misschien kan helpen bij uw vertrek.

De oom van S. zorgt er voor dat u, wanneer u op 24 augustus 2018 een vlucht terug naar België neemt, begeleid wordt door enkele militairen. Op deze manier geraakt u door de grensbewaking. U reist via Frankrijk naar België, waar u de volgende dag aankomt. Op 8 juli 2019 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Via uw vriend H. verneemt u in 2020 dat militairen u twee maal bij uw ouderlijke woonst zijn komen zoeken.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een Kameroens paspoort en identiteitskaart, diverse foto's, communicatie via Facebook Messenger en WhatsApp met diverse personen, posts die u gedeeld heeft via Facebook, een ledenlijst en lidkaart van uw voetbalploeg FC Cambel, een geboorteakte, een operatieverslag (dd. 27/08/2019), een factuur van uw verblijf in Yaoundé (dd. 17/08/2018), vluchtgegevens van uw reis naar Kameroen, een geschreven verklaring aangaande uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart dat u in augustus 2018 door de Kameroense autoriteiten opgepakt werd en dat u diezelfde maand naar België reisde (notities CGVS, p. 17), wat eveneens blijkt uit de stempels in uw paspoort. U dient echter pas op 8 juli 2019 een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ, bijna een jaar na uw terugkeer naar België. Gevraagd naar de reden hiertoe, verklaart u nog getraumatiseerd geweest te zijn door de situatie toen u terugkwam en er zelfs niet aan gedacht te hebben om asiel aan te vragen (notities CGVS, p. 34). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u geen verzoek indiende omdat uw studies nog verder liepen. **Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u op de internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.**

U verklaart voor het CGVS dat u in augustus 2016 naar België reisde met een studentenvisum (notities CGVS, p. 5) en dat u, toen u uw familie wou bezoeken in augustus 2018 door de Kameroense autoriteiten ervan beschuldigd werd de Ambazonia afscheidingsbeweging te steunen (notities CGVS, p. 17). Er wordt u eveneens meegedeeld dat uw naam staat op een lijst van 'Cambel Belgique.' U verklaart eveneens in België deelgenomen te hebben aan twee manifestaties, nl. in december 2016 aan de gebouwen van de Europese Unie (notities CGVS, p. 21) en in augustus 2017 aan het ACPsecretariaat toen de Kameroense minister van Justitie, Laurent Eosso, in België op bezoek kwam (notities CGVS, p. 23-24).

Eerst en vooral is het niet aannemelijk dat de grensbewaking op de luchthaven uw paspoort zou afstempelen en u het Kameroense grondgebied zou laten betreden (notities CGVS, p. 16 + stempel in uw paspoort) en dat u pas op de parking van de luchthaven opgepakt wordt (notities CGVS, p. 27) indien u werkelijk in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten staat. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat dergelijke personen reeds door de autoriteiten op de luchthaven zelf worden tegengehouden (beschikbaar in uw administratieve dossier). Bovendien legt u zelf geen verklaringen af waaruit blijkt dat u voor uw reis naar België in augustus 2016 al problemen had met de autoriteiten (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8 + notities CGVS), waardoor het al niet aannemelijk is dat u in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond.

Verder houden uw verklaringen aangaande uw arrestatie en vrijlating geen steek en zijn deze uitermate onwaarschijnlijk. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u tussen de 20 en 30 minuten op het kantoor (van de grensbewaking) op de luchthaven zat (notities CGVS, p. 3). Het is echter uitermate sterk dat luitenant-kolonel M. (notities CGVS, p. 28) u op slechts een half uur weet vrij te krijgen. Te meer daar uw vriend S. naar de vrouw van zijn oom, luitenant-kolonel M., belde waarna zij haar echtgenoot opbelde (verklaring, beschikbaar in de groene map, doc. 8), wat al redelijk wat tijd in beslag neemt. Het is bovendien **niet aannemelijk dat luitenant-kolonel M. zijn eigen veiligheid en zijn positie binnen het leger zomaar op het spel zou zetten door zelf geen onderzoek te doen naar uw persoon** vooraleer hij tussenkomt om uw vrijheid te bekomen. Uw vrijlating gebeurde op een wel heel eenvoudige manier, zeker voor een land waarin personen die deel uitmaken van de Engelstalige oppositie enorm fel geviseerd worden.

Het verwondert eveneens dat uw paspoort bij uw vertrek uit Kameroen afgestempeld werd door de grensbewaking (zie stempels in uw paspoort), te meer daar u beweerdelijk door meerdere militairen begeleid werd op de luchthaven (notities CGVS, p. 19).

Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien u werkelijk geviseerd wordt door de Kameroense autoriteiten, u pas twee jaar na uw arrestatie en vrijlating gezocht wordt door deze autoriteiten.

U verklaart voor het CGVS immers uitdrukkelijk dat uw vriend H. vertelde dat militairen in de **zomer van 2020 en in november 2020** u thuis zijn komen zoeken (notities CGVS, p. 30-31). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat dit gebeurde nadat u uw verklaringen bij de immigratie (DVZ) gedaan heeft (notities CGVS, p. 3). U blijkt hier echter op **24/09/2019** al verklaringen over afgelegd te

hebben (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten na uw beweerdelijke en ongeloofwaardig bevonden arrestatie en vrijlating nog gezocht wordt.

Bovendien toont u een groot gebrek aan interesse in uw eigen situatie. Immers, nergens uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u, nadat u (beweerdelijk) door uw vriend H. ingelicht werd dat militairen u thuis zoeken (zie supra), contact opgenomen heeft met uw vriend S. of diens oom, luitenant-kolonel M., om meer informatie hierover te bekomen. Immers, gevraagd of u nog iets over M. gehoord heeft nadat u naar België terugkwam, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 28). Gevraagd of uw vriend u nog iets over hem zei, verklaart u dat hij u zei dat hij uw bedankingen zou doorgeven, waarna u niet meer over hem gesproken heeft met uw vriend. Het is echter niet aannemelijk dat u uw vriend niet zou vragen contact op te nemen met zijn oom om hier informatie over te bekomen, te meer gelet op de functie van diens oom binnen het Kameroense leger. **Uw desinteresse om meer te weten te komen over uw actuele situatie via uw vriend en diens oom, tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw vrees voor de Kameroense autoriteiten verder aan.**

De door u neergelegde afrekening van een hotel in Yaoundé en vluchtgegevens kunnen het voorgaande niet wijzigen. Bovendien zijn deze documenten eenvoudig op te stellen.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk dat u tijdens een reis naar Kameroen geïnterviewd werd door de Kameroense autoriteiten.

Het valt bovendien op dat u verklaart **na de manifestatie van augustus 2017 niets meer vernomen te hebben over uw deelname aan deze manifestatie** (notities CGVS, p. 24-25), hoewel andere personen u wel spraken over het incident zelf. Dit is des te frappanter aangezien bij uw beweerde arrestatie wel gesproken zou geweest zijn over deze manifestatie (notities CGVS, p. 17 + p. 27-28). Gevraagd of de militair u zei dat u iets met Laurent Easo te maken had, antwoordt u zelfs ontkennend (notities CGVS, p. 28) en dat hij heel algemeen sprak over de Engelstaligen in België. Verder blijkt u **evenmin aangesproken geweest te zijn omtrent uw deelname aan een manifestatie aan de Europese Unie in december 2016** (notities CGVS, p. 25), hoewel mensen uit uw wijk u er wel naar vroegen. Gelet op deze vaststellingen zijn de Kameroense autoriteiten niet op de hoogte van uw eigen (beweerde) politieke activiteiten in België.

Verder blijkt noch uit uw verklaringen voor de DVZ (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), noch in de door u neergelegde geschreven verklaring (beschikbaar in de groene map, doc. 8), dat u in België deelgenomen heeft aan enige manifestaties. Uit de door u neergelegde verklaring blijkt immers enkel dat u posts van activisten via sociale media deelt. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u aldaar zelfs geen verklaringen afgelegd heeft omtrent uw activiteiten op sociale media. Uitdrukkelijk op DVZ gevraagd of u actief was bij enige organisatie antwoordde u ontkennend. (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Hoewel u aan het begin van het onderhoud voor het CGVS aangeeft dat u iets moet verbeteren omtrent uw interview bij de immigratie (DVZ), legt u op dat moment geen enkele verklaring af aangaande uw activiteiten in België (notities CGVS, p. 3). Uw verklaringen voor het CGVS aangaande dit belangrijke element in uw verzoek om internationale bescherming stroken niet met uw verklaringen voor de DVZ, noch met uw geschreven verklaring. U past uw verklaringen aan gedurende het verloop van deze procedure. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw (politieke) activiteiten in België grondig aan.

De door u neergelegde posts van uw facebook wijzigen deze vaststelling niet. Bovendien blijkt uit nazicht van uw facebookprofiel dat deze posts niet openbaar zichtbaar zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Verder wordt opgemerkt dat u zelf aangeeft in België enkel lid te zijn van (FC) Cambel, een "sociale groep" van Engelstalige Kameroeners (notities CGVS, p. 22). Uit uw eigen verklaringen blijkt dat u geen lid bent van Ambazonia Belgium en dat (FC) Cambel geen politieke groep is, maar eerder een sociale groepering.

Nazicht van de facebookpagina van FC Cambel toont inderdaad aan dat het een voetbalploeg is die geregeld evenementen en optredens organiseert (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat u louter omwille van uw lidmaatschap bij deze vereniging geïnterviewd zou worden door de Kameroense autoriteiten.

De door u neergelegde ledenlijst en lidkaart van FC Cambel wijzigen deze vaststelling niet. Het valt bovendien op dat wel uw voornaam, maar niet uw volledige naam op deze lijst staat.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk door de Kameroense autoriteiten geïnviseerd te worden.

U verklaart verder dat u rond december 2017 door een zekere B.Y. bedreigd werd via Messenger (notities CGVS, p. 16 + p. 32-33). In het kader van uw verzoek legt u enkele screenshots voor van deze bedreigingen. Deze posts en bedreigingen kunnen **gemakkelijk in scene gezet** zijn, wat de bewijswaarde ervan grondig ondermijnt. Bovendien lijkt u weinig aandacht te schenken aan deze bedreigingen aangezien u deze bedreigingen gewoon wegwuift (notities CGVS, p. 16). Bovendien blijkt dat u zelfs niet aan deze bedreigingen dacht toen u besloot naar Kameroen te gaan (notities CGVS, p. 27). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt trouwens niet dat u bedreigingen ontvangen heeft via sociale media (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). **De ernst van deze bedreiging wordt aangetast aangezien u deze zelf niet ernstig neemt en u voor de DVZ geen verklaringen aflegde omtrent deze bedreiging.** Er kan van u immers verwacht worden dat u de asielinstanties reeds vanaf het begin van uw verzoek om internationale bescherming in vertrouwen neemt m.b.t. alle elementen die verband houden met een vrees voor vervolging, waaronder bedreigingen die u ontvangt via sociale media. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk geen andere bedreigingen via sociale media ontvangen te hebben (notities CGVS, p. 32).

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u geïnviseerd wordt door de Kameroense autoriteiten.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Asielzoekers uit bepaalde zones in Engelstalig Kameroen krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire."** dd. 19 november 2021, beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_crise_anglophone_-_situation_securitaire_20211119.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict** dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt duidelijk dat er fundamentele verschillen tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald in Yaoundé, regio Centre, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Niettegenstaande het conflict een grote impact heeft op de bewegingsvrijheid van de bewoners van de Engelstalige zone van het land, onder meer door de ghost town operaties en de vele check points van zowel de Kameroense autoriteiten als van de separatisten, blijkt evenwel dat het mogelijk is om zich van de Engelstalige naar de Franstalige regio van het land te verplaatsen. Bovendien is de Franstalige regio van Kameroen bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

Wat de veiligheidssituatie in **de Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, niet getroffen wordt door het geweld

gelieerd aan de Engelstalige crisis. Uit de informatie blijkt duidelijk dat het geweld naar aanleiding van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte thans erg beperkt is, en niet algemeen verspreid, zodat er niet kan gesteld worden dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in artikel 48/4 §2 c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreigingen.

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt dan ook niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Verder blijkt uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat talrijke Engelstaligen, voornamelijk vrouwen en kinderen, toevlucht zoeken tot de Franstalige regio's, waar ze vaak in precare omstandigheden leven. De Engelstalige IDP's genieten er echter wel degelijk hulp en sympathie vanwege de Franstalige gastgemeenschap. Er is geen sprake van spanningen tussen de twee gemeenschappen. De geraadpleegde bronnen geven voorts hoofdzakelijk aan dat Engelstalige IDP's geen gerichte discriminatie ondervinden vanwege de autoriteiten, louter omwille van het feit dat ze Engelstalig zijn. Er vinden nog altijd razzia's plaats binnen de Engelstalige gemeenschap in Franstalig Kameroen, maar het aantal is aanzienlijk gedaald in 2021. Sommige IDP's worden gearresteerd met de bedoeling hen te intimideren of geld af te persen. Uit het geheel van de informatie blijkt echter nog steeds dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, regio Centre. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

Uit uw verklaringen blijkt dat u **Frans** praat (notities CGVS, p. 3). U heeft in België uw **hogere studies marketing afgerond** (notities CGVS, p. 6-7), u heeft **eveneens gewerkt in een restaurant, in een fabriek en werkt momenteel als 'fotovoltaïsch operator.'** In Kameroen had u een **fastfoodrestaurant en behaalde u een diploma aan de Universiteit van Buea.** Verder zijn uw **broer B. en uw zus M. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 12). Verder is uw huidige **vriendin A. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 14) en woont ook uw **vriend S. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 16). Bovendien woont uw **tante Y. in Douala** (notities CGVS, p. 8), eveneens in Franstalig Kameroen. Gelet op deze vaststellingen, kan er niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalig landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u uw beweerde problemen met de Kameroense autoriteiten niet aannemelijk maakt (zie supra). Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé, regio Centre, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

Het door u neergelegde paspoort, identiteitskaart en geboorteakte kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde communicatie via Facebook Messenger en WhatsApp met diverse personen kunnen eenvoudig in scene gezet worden. Dit kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's, deze van andere personen in Kameroen en deze van uzelf met anderen, wijzigen het voorgaande niet.

U legt eveneens een verslag van een operatie in België (dd. 27/08/2019) neer. Deze operatie heeft geen betrekking op gebeurtenissen in Kameroen en kan het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde screenshots van posts die u deelde via facebook, uw geschreven verklaring, de ledenlijst en lidkaart van FC Cambel, de afrekening van een hotel in Yaoundé en de vluchtgegevens voor uw reis naar Kameroen werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het eerste persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 08/09/2022. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de “**artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen** (‘Vreemdelingenwet’), **artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen** (‘Vluchtelingenconventie’), **artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming**. (hierna “Kwalificatierichtlijn”), **artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (Procedurerichtlijn)**, de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder **de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1997 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen**”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“Eerste onderdeel

Verzoeker verklaarde problemen te hebben gekend bij zijn terugkeer naar Kameroen in de zomer van 2018, omdat hij verdacht werd de separatistische Engelstalige beweging te ondersteunen. Verwerende partij hecht hier geen geloof aan.

1. Vooreerst meent verwerende partij dat verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming laattijdig heeft ingediend, hetgeen een belangrijke aanwijzing zou vormen dat de ernst van zijn ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Verzoeker diende zijn verzoek om internationale bescherming in op 8 juli 2019. Hij wachtte hiermee tot hij zijn studies had afgerond en zijn studentenvisum ging verstrijken, op aanraden van zijn voormalig raadsman.

Artikel 50 van de Vreemdelingenwet stelt dat een verzoek tot internationale bescherming slechts als laattijdig kan worden beschouwd, wanneer dit niet wordt ingediend binnen de acht werkdagen nadat het wettig verblijf van meer dan drie maanden afloopt. Het is voor de toepassing van dit artikel dan ook irrelevant of verzoeker dit onmiddellijk na zijn terugkeer uit Kameroen heeft ingediend, dan wel gewacht heeft tot zijn wettig verblijf zou verstrijken.

Ondergeschikt kan het feit dat een verzoek tot internationale bescherming effectief laattijdig zou zijn ingediend, niet leiden tot een weigeringsbeslissing.

De Memorie van Toelichting bij de wet van 21.11.2017 tot wijziging van de wet van 15.12.1980 nuanceert de indieningstermijn uitdrukkelijk in volgende zin: [...]

Artikel 10, §1 van de Procedurerichtlijn stelt: [...]

In het rapport Beyond Proof verwijst UNHCR ook naar het risico dat het laattijdig indienen van een asielaanvraag zal gezien worden al een aanwijzing van gebrek aan vrees.

Volgens UNHCR rust deze interpretatie echter op de foutieve veronderstelling dat een persoon steeds rationeel handelt. Ook andere elementen moeten echter in overweging worden genomen: [...]

Verzoeker heeft steeds gestudeerd, en kon dan ook steeds legaal verblijven op het grondgebied op basis van zijn studies. Zolang hij zijn studies kon verderzetten, was er geen risico om te worden teruggestuurd naar Kameroen. Na het beëindigen van zijn studies was die dreiging er wel, reden waarom hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

Verwerende partij gaat ervan uit dat iedereen die vervolging vreest in zijn thuisland automatisch en in elk geval internationale bescherming moet en zal aanvragen. Dit is echter een onrealistische verwachting.

Een verzoek om internationale bescherming is een mentaal slopende procedure, die jaren kan aanslepen (zoals het geval van verzoeker illustreert, die 3,5 jaar heeft moeten wachten op een beslissing in eerste aanleg) en gedurende al die tijd geen zekerheid biedt over de uitkomst. Indien men de mogelijkheid heeft om via een andere, eenvoudigere weg in België te verblijven (studies, werk, gezinshereniging, ...) en op die manier een terugkeer naar het land van nationaliteit kan vermijden, is het niet verwonderlijk dat men in eerste instantie liever daarvoor opteert. Dit kan niet gezien worden als een negatieve indicatie voor de beschermingsnood.

2. Ten tweede stelt verwerende partij dat verzoekers vrees voor vervolging niet geloofwaardig is, dit omwille van een aantal gebeurtenissen die verwerende partij niet aannemelijk acht.

Verzoeker verklaarde dat hij bij een terugkeer naar Kameroen werd tegengehouden aan de luchthaven, ondervraagd werd en dankzij de tussenkomst van de oom van zijn vriend werd vrijgelaten en het land opnieuw kon verlaten. Hij geeft zelf uitdrukkelijk aan dat hij niet 100% weet waarom ze hem precies tegenhielden, maar zoekt zelf de verklaring in het feit dat Engelstalige Kameroeners uit het buitenland geregeld zouden worden tegengehouden (wat hij hoorde van zijn vriend), het feit dat hij in België lid is van de Kameroense vereniging Cambel, waarin ook enkele activistische leden zitten, het feit dat hij heeft deelgenomen aan enkele protestacties, en/of het feit dat hij op sociale media kritiek uit.

Verzoeker had in december 2017 reeds een bedreiging ontvangen via sociale media, naar aanleiding van zijn deelname aan enkele protesten. Hij weet zelf niet of deze bedreiging ook effectief gerelateerd is aan zijn aanhouding in Kameroen.

Verwerende partij baseert alle redenen voor het in twijfel trekken van verzoekers verklaringen volledig op een zogenaamd gebrek aan aannemelijkheid.

Artikel 4.5 van de Kwalificatierichtlijn stelt inderdaad dat een verzoeker geloofwaardig moet worden geacht en het voordeel van de twijfel moet worden gegund wanneer o.a. zijn verklaringen 'aannemelijk' ('plausible') bevonden worden. De beoordeling van deze plausibiliteit is echter bijzonder moeilijk en dient met gepaste terughoudendheid te verlopen.

UNHCR herinnert eraan dat de beoordeling door de asielinstantie van een verzoek om internationale bescherming geen partijdige procedure is, maar samenwerking vereist en dat het niet de rol is van de beslissingsautoriteiten om een verzoek internationale bescherming te betwisten, of met ijver te trachten indicaties te vinden dat de verzoeker niet geloofwaardig zou zijn: [...]

De motivering die in de bestreden beslissing wordt opgenomen, kan bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde in overeenstemming met de beoordelingsstandaarden van UNHCR. Geen van de aangehaalde argumenten vindt steun in bewijs of objectieve landeninformatie (integendeel), maar zijn gebaseerd op de subjectieve inschatting van verwerende partij.

2.1. Als eerste stelt verwerende partij dat het niet aannemelijk is dat de grensbewaking verzoekers paspoort zou afstempelen, en hij later op de parking van de luchthaven werd aangehouden. Dit zou strijdig zijn met de beschikbare landeninformatie, ook aangezien verzoeker voor augustus 2016 (zijn vertrek uit het land) geen problemen had met de autoriteiten.

Verwerende partij verwijst voor deze stelling naar informatie "beschikbaar in uw administratieve dossier". De enige COI Focus die zich in verzoekers dossier bevindt, zoals dit werd overgemaakt aan zijn raadvrouw, is de COI 'Cameroun: le traitement réservé par les autorités nationales à leurs ressortissants de retour dans le pays' van 16 mei 2022.

In hoofddorde moet worden opgemerkt dat deze COI betrekking heeft op de periode september 2019 tot maart 2022. Verzoeker was in augustus 2018 in Kameroen, i.e. meer dan een jaar eerder. De COI Focus bevat dan ook geen voor verzoeker relevante informatie, aangezien deze informatie geen zicht biedt op de manier waarop terugkeerders een jaar voor de rapportageperiode werden behandeld.

Bovendien stelt de COI Focus uitdrukkelijk dat deze niet van toepassing is op Engelstalige Kameroeners die terugkeren: « La situation spécifique des ressortissants camerounais d'origine anglophone qui rentrent au pays après un séjour à l'étranger n'est pas traitée dans ce document » (p.4).

Verzoeker kan dan ook niet inzien hoe de geloofwaardigheid van zijn verklaringen getoetst kan worden aan de informatie in dit document, nu de COI Focus zowel qua tijdsperiode als qua profiel niet op hem van toepassing is.

Op de website van verwerende partij vond verzoeker nog een andere COI Focus: 'Cameroun: le traitement réservé par les autorités nationales aux anglophones de retour dans le pays' van 16 mei 2022 [URL]. Het is onduidelijk of verwerende partij hiernaar wilde verwijzen in de beoordeling. In ieder geval dient te worden opgemerkt dat de rapporteringsperiode hierin niet wordt meegedeeld. Gelet op het feit dat deze COI op dezelfde datum werd opgesteld dan degene in het administratief dossier (16 mei 2022), alle geconsulteerde bronnen dateren van 2022 en de research werd afgesloten op 10 mei 2022, kan echter redelijkerwijze worden verondersteld dat deze informatie eveneens geen betrekking heeft op de periode waarin verzoeker kortstondig terugkeerde naar Kameroen.

In hoofdorde meent verzoeker dan ook dat er geen landeninformatie voorhanden is die verzoekers verklaringen op dienstige wijze potentieel zou kunnen tegenspreken.

Ondergeschikt wenst verzoeker op te merken dat de door verwerende partij toegevoegde (of potentieel gehanteerde?) landeninformatie zijn verklaringen integendeel net ondersteunen.

Verwerende partij acht het vreemd dat de grenspolitie verzoeker het land zou laten betreden, en hij vervolgens toch nog gearresteerd wordt bij het verlaten van de luchthaven.

De COI Focus m.b.t. 'gewone' terugkeerders (cf. administratief dossier) stelt uitdrukkelijk dat er – naast de grenspolitie – nog verschillende diensten aanwezig zijn zoals bijvoorbeeld de Algemene Inlichtingendiensten. Zij lopen rond in burgerkledij aan de uitgang van de luchthaven en voeren onaangekondigde paspoortcontroles uit ná de officiële formaliteiten voor binnenkomst (p.10-11): [...]

Daarnaast kunnen personen die op welke manier dan ook geregistreerd staan door de veiligheidsdiensten voor het hebben van politieke activiteiten tegen de staat, worden gearresteerd, in detentie worden geplaatst en soms ook veroordeeld (p.13). De COI voegt toe: « Il ajoute que les rapatriements sont néanmoins une opportunité pour le pouvoir en place de vérifier le profil des personnes de retour. Parmi elles, seules celles qui sont fichées comme des 'ennemis de la nation', en raison d'activités politiques préalablement menées contre l'Etat, sont susceptibles de rencontrer des difficultés au retour ».

Over Engelstalige terugkeerders wordt slechts zeer beperkte informatie opgenomen, die echter niet optimistisch is over personen die vanuit het buitenland komen: [...]

Op basis van de COI Focus die door verwerende partij toegevoegd werd aan het administratief dossier, kan bijgevolg onmogelijk worden geconcludeerd dat verzoekers verklaringen niet aannemelijk zijn. De COI bevestigt dat personen perfect het grondgebied kunnen worden binnengelaten door de grenspolitie, maar aan de uitgang van de luchthaven alsnog problemen kunnen krijgen met de nationale inlichtingendiensten.

Verder stelt verwerende partij dat verzoeker geen problemen had met de autoriteiten voor zijn vertrek naar België in augustus 2016, waardoor het niet aannemelijk zou zijn dat hij in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond. Nergens in de COI Focus wordt echter meegedeeld dat enkel die personen lastig worden gevallen die reeds vóór hun vertrek in de negatieve aandacht stonden.

Meer zelfs, in de COI Focus m.b.t. de terugkeer van Engelstalige Kameroeners (beschikbaar op de website van verwerende partij, cf. supra), staat letterlijk het tegendeel.

De meeste bronnen die door Cedoca gecontacteerd werden geven aan dat de behandeling bij terugkeer afhankelijk is van de mate waarin men (al dan niet gepercipieerd) politieke handelingen heeft gesteld die worden beschouwd 'tegen de staat' te zijn. De personen die op de radar van de inlichtingendiensten staan, zullen het voorwerp vormen van bijkomende controles, kunnen potentieel aangehouden worden en het slachtoffer worden van onmenselijke of vernederende behandelingen. Personen wiens familieleden of naasten actief deelnemen aan het separatistisch doel, worden eveneens extra in de gaten gehouden. Specifiek met betrekking tot de diaspora in België, valt het volgende te lezen (informatie verkregen door een NGO en een politiek analist):

[...]

Daarbij geeft Human Rights Watch overigens aan dat teruggekeerde asielzoekers wél systematisch het slachtoffer worden van mensenrechtenschendingen: [...]

Het loutere feit dat verzoeker Engelstalig is en deel uitmaakt van de Belgische diaspora, is voldoende om het voorwerp uit te maken van verregaande controles en ondervragingen, aangezien hij daardoor automatisch verdacht wordt de separatistische beweging te steunen. Daarbij zijn eventuele gerechtelijke antecedenten voor het vertrek irrelevant.

Verwerende partij handelt dus kennelijk onzorgvuldig wanneer zij concludeert dat de ondervraging van verzoeker niet aannemelijk is doordat dit na de grenscontrole plaatsvond en doordat hij geen antecedenten heeft.

Verwerende partij mag deze gang van zaken dan op basis van haar buikgevoel 'niet aannemelijk' vinden, de nota bene door zichzelf opgestelde landeninformatie toont onomstotelijk aan dat deze ondervragingen plaatsvinden op de manier waarop verzoeker dit beschreven heeft (tot de burgerkledij van de ondervrager toe). Verzoekers verklaringen komen perfect overeen met de beschikbare landeninformatie, wat zijn geloofwaardigheid bevestigt.

2.2. Ten tweede stelt verwerende partij dat verzoekers verklaringen aangaande zijn vrijlating geen steek houden, omdat dit op een halfuur geregeld was en een militair volgens verwerende partij niet zomaar zijn eigen positie op het spel zou zetten en geen onderzoek zou doen naar verzoekers persoon.

Volgens verwerende partij is het onmogelijk dat de oom van verzoekers vriend Shalom, luitenant-kolonel Mbu, binnen een halfuur de relevante diensten telefonisch kon contacteren, omdat een telefoon van Shalom naar zijn tante, die op haar beurt moest bellen naar haar echtgenoot, redelijk wat tijd in beslag neemt.

Verzoeker ziet niet in waarom deze gang van zaken langer dan vijf à tien minuten zou moeten duren.

Verzoeker keerde terug naar Kameroen in een context waar Engelstaligen zeer frequent werden lastiggevallen in de luchthaven, zoals ook blijkt uit de door verwerende partij opgestelde landeninformatie (vanaf 2019, cf. supra). Indien de diaspora uit België (en Europa) erg vaak ondervraagd wordt, aangehouden, geïntimideerd, ..., betreft dit ongetwijfeld een bekend fenomeen in het land, waarvan een legerkolonel in het bijzonder op de hoogte zou zijn. Dit wordt geïllustreerd door het feit dat verzoeker zelf via zijn vriend Shalom op de hoogte werd gebracht van deze praktijk. Een telefoongesprek waarbij wordt uitgelegd dat verzoeker, als Engelstalig lid van de Belgische diaspora, meegenomen werd op de luchthaven, behoeft in die context dan ook weinig verdere uitleg.

Daarenboven maakt de COI Focus, door verwerende partij toegevoegd aan het administratief dossier, eveneens melding van afpersing en corruptie in hoofde van de ondervragers: « La garde-à-vue auprès de la police des frontières (commissariat de l'aéroport) est généralement justifiée par les responsables de la police par le fait de rechercher, voire d'établir la véracité de l'identité réelle de la personne arrêtée. Sauf qu'au-delà de cette raison officielle, c'est le moyen privilégié pour les enquêteurs de racketter (corruption) le mis en cause ou les membres de sa famille pour sa libération ». (p.14)

Ook andere bronnen bevestigen de wijdverspreide corruptie bij politieagenten: [...]

Het is in die context wel degelijk aannemelijk dat een hooggeplaatst lid van het Kameroens nationaal leger relatief snel voor de vrijlating van een verzoeker kan zorgen, en hier ook toe bereid is op vraag van een eigen, vertrouwd, familielid.

Verwerende partij meent dat de legerkolonel hierbij zijn eigen positie op het spel zou zetten, maar laat na om te motiveren waarom dat precies het geval zou zijn. Alle beschikbare landeninformatie maakt namelijk melding van corruptie bij de staat en een complete straffeloosheid bij en door overheidsfunctionarissen. Verwerende partij baseert zich voor de beoordeling van de plausibiliteit van verzoekers verklaringen opnieuw op haar buikgevoel, en het feit dat zij andere keuzes zou gemaakt hebben in het geval van de legerkolonel. Dit is onvoldoende om verzoekers verklaringen hierover in twijfel te trekken. Opnieuw dient te worden opgemerkt dat de beschikbare landeninformatie verzoekers verklaringen net ondersteunt.

Dit geldt eveneens voor het afstempelen van verzoekers paspoort bij vertrek. Er is geen enkele reden waarom zij dit paspoort niet zouden afstempelen, nu verzoeker nog steeds (vergezeld door militairen) de grenscontrole is gepasseerd.

Gelet op het voorgaande, maakt verzoeker wel degelijk aannemelijk dat hij werd tegengehouden voor ondervraging op de luchthaven, en dat hij na tussenkomst van de legerkolonel terug kon beschikken. Er is geen enkele objectieve reden voorhanden om aan deze verklaringen te twifelen.

2.3. Verzoeker kan uiteraard niet met 100% zekerheid zeggen wat er zou gebeurd zijn zonder de tussenkomst van de legerkolonel. Wel staat het vast dat veronderstelde supporters van de separatistische beweging hardhandig bestraft worden, en ook de omstandigheden in de gevangenissen levensbedreigend zijn.

Het is onduidelijk wie precies beschouwd wordt als supporter van de separatistische beweging.

In een recent rapport van de US Department of State wordt consequent verwezen naar 'alleged supporters', en wordt melding gemaakt van o.a. (i) buitengerechtelijke executies van Kameroeners (zelfs kinderen en senioren) in Engelstalige dorpen onder het mom van de strijd tegen terrorisme; (ii) detentie van willekeurige Engelstalige personen zonder ooit enige officiële beschuldiging, die bijvoorbeeld gearresteerd werden terwijl ze met kaarten aan het spelen waren; (iii) willekeurige arrestaties van jonge mannen uit Engelstalige gebieden; (iv) personen wiens familieleden beschuldigd werden van misdaden; (v) een dame die verkracht en vermoord werd omdat ze geen informatie kon geven;

Human Rights Watch stelt daarover dat "security forces responded to separatist attacks with a heavy hand, often targeting civilians across the Anglophone regions". Er worden incidenten aangehaald waarbij vrouwen, kinderen, studenten en 70-plussers worden aangevallen.

De beschikbare landeninformatie toont aan dat de geviseerde burgers en slachtoffers van de gewelddaden van de Kameroense autoriteiten, niet noodzakelijk daadwerkelijk behoren tot of sympathie hebben voor de separatistische beweging. Het lijkt voldoende dat men op een bepaald moment, volgens de subjectieve inschatting van een individueel lid van de Kameroense veiligheidsdiensten, potentieel iets te maken heeft met (personen die) separatistische activiteiten (uitvoeren).

Verzoeker gaf doorheen zijn asielprocedure verschillende factoren aan die voor een verhoogd risico kunnen hebben gezorgd.

2.3.1. Verzoeker behoort tot de Engelstalige diaspora in België. Hij verklaarde dat zijn vriend hem zei dat Engelstalige personen zeer vaak ondervraagd worden op de luchthaven. Zoals hierboven reeds werd aangetoond, wordt men op basis van dit profiel automatisch verdacht separatistische activiteiten te hebben, zonder dat dit noodzakelijkerwijze het geval is. Personen in deze situatie worden gemonitord, aangehouden en, afhankelijk van de subjectieve inschatting van de autoriteiten, ook verder in detentie geplaatst en mishandeld.

2.3.2. Verzoeker verklaarde eveneens te hebben deelgenomen aan twee protestacties in België, o.a. één bij het bezoek van de Kameroense minister van buitenlandse zaken. In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, blijkt uit de door haar opgestelde landeninformatie dat de Kameroense autoriteiten zeer goed op de hoogte zijn van wat er zich in België afspeelt qua protesten en demonstraties.¹⁸

2.3.3. Ook deelt verzoeker regelmatig activistische posts op zijn Facebook account, waarna hij een bedreiging heeft ontvangen. Verzoekers profiel staat thans inderdaad op privé. Hij heeft deze instellingen aangepast nadat hij in december 2017 de bedreiging heeft ontvangen.

Beschikbare landeninformatie stelt dat personen die kritiek uiten op het regime gestraft worden: [...]

Ook wordt aangegeven dat zelfs private online communicatie wordt gemonitord: [...]

Verwerende partij stelt dat deze posts en bedreigingen gemakkelijk in scène kunnen zijn gezet. Hetzelfde zou gelden voor de voorgelegde vliegtickets, het hotel in Yaoundé en alle andere objectieve documenten die verzoekers asielmotieven staven. Zelf legt zij echter geen enkele bewijzen voor die verzoekers verklaringen onderuit zouden kunnen halen, maar beperkt zich tot een ongefundeerd, door landeninformatie tegengesproken, 'gebrek aan aannemelijkheid'.

Verzoeker heeft uitprints van zijn Messenger gesprek en zijn Facebookprofiel aan verwerende partij voorgelegd. Desgewenst kon hij dit ook rechtstreeks op zijn gsm laten zien aan verwerende partij. Sinds hij zijn profiel op privé heeft gezet, deelt hij voornamelijk nog posts op zijn 'Facebook Stories', die 24 uur beschikbaar zijn en dan verdwijnen. Hij heeft eveneens zijn vliegtickets voorgelegd en hotelreservatie, die zijn verklaringen ondersteunen.

Indien verwerende partij de geloofwaardigheid van deze documenten van tafel wil vegen, dient zij degelijk te motiveren waarom.

In het arrest Singh t. België van 2 oktober 2012 (nr. 33210/11) oordeelde het EHRM dat documenten minstens op hun echtheid moeten worden gecontroleerd: [...]

Het EHRM heeft met betrekking tot de authenticiteit van documenten in de zaak K.K. t. Frankrijk van 10 oktober 2013 geoordeeld dat in de volgende mate er rekening met documenten moet gehouden worden door de asielinstanties: [...]

Ook in het arrest M.A. t. Zwitserland heeft het EHRM geoordeeld dat er rekening dient gehouden te worden met de documenten die een asielzoeker voorlegt. De Staat kan niet louter op basis van vermeende ongeloofwaardigheid van verklaringen beslissen doch dient specialisten aan te wenden om de voorgelegde documenten op authenticiteit te controleren, zelfs in het geval er kopies worden voorgelegd: [...]

In casu gaat het zelfs niet alleen om Kameroense documenten, maar om uittreksels van vliegtickets van Air France en uitprints van een Amerikaans social mediabedrijf, waarbij de nodige verificaties eenvoudig kunnen worden verricht, en verzoeker daar ook zijn medewerking aan wil verlenen.

Verwerende partij haalt geen enkele dienstige reden aan om aan deze bedreiging te twijfelen. Het staat dan ook vast dat verzoeker een bedreiging heeft ontvangen in december 2017. Hij nam deze aanvankelijk ook serieus, maar liet het nadien gaan op aanraden van zijn omgeving. Hij weet nog steeds niet of deze bedreiging verband houdt met zijn problemen in Kameroen, dan wel een losstaand feit was. Dit is ook de reden dat hij dit nog niet onmiddellijk bij DVZ had vermeld, waar zijn asielmotieven kort moeten worden samengevat.

2.3.4. Ten vierde is verzoeker ook lid van de organisatie FC Cambel. Het klopt dat deze organisatie, zoals verwerende partij in de bestreden beslissing schetst, eerder een sociale groepering is. Er worden verschillende sociale evenementen georganiseerd, waar de leden van de Kameroense gemeenschap in België op worden uitgenodigd.

Verzoeker meent niet dat hij louter door het behoren tot een sociale Kameroense organisatie gevisieerd wordt in Kameroen, maar wel doordat verschillende leden van Cambel eveneens prominente Ambazonia-activisten zijn, en politiek soms ook het onderwerp vormde op hun bijeenkomsten. Het is ook via zijn contacten in deze organisatie dat verzoeker deelgenomen heeft aan twee protestacties, en het is dan ook precies die link die het probleem vormt.

Gelet op het voorgaande, beschikt verzoeker aldus wel degelijk over een profiel dat een verhoogd risico loopt om in ernstige problemen te komen met de Kameroense autoriteiten.

2.4. Ten slotte stelt verwerende partij dat verzoeker een groot gebrek aan interesse toont in zijn eigen situatie, omdat hij na zijn terugkeer geen informatie meer heeft ingewonnen over de verdere ontwikkelingen over zijn situatie.

Verzoeker vraagt zich af welke informatie hij volgens verwerende partij zou moeten verkregen hebben van de oom van zijn vriend. Verzoeker kwam in de problemen toen hij naar Kameroen reisde, en is de kolonel erg dankbaar voor zijn tussenkomst inzake. Het is onduidelijk wat er gebeurd zou zijn als de

kolonel niet had kunnen tussenkomen, maar verzoeker vreest dat hij dan aangehouden zou zijn gebleven en (minstens) in mensonwaardige omstandigheden in detentie zou zijn geplaatst.

De situatie in Kameroen is algemeen bekend. Verzoeker vindt het belangrijk om te weten hoe het met zijn familie gaat, en of zij in veiligheid zijn. Voor het overige is het duidelijk hoe de Kameroense autoriteiten omgaan met gepercipieerde aanhangers van de separatistische beweging, en behoeft verzoeker hierover weinig updates.

Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat verwerende partij drie jaar gewacht heeft alvorens verzoeker uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud. Het is logisch dat bepaalde details (bijvoorbeeld met betrekking tot het tijdstip van een inval bij hem thuis) niet meer vers in zijn geheugen zitten.

Verzoeker heeft consistente, gedetailleerde en doorleefde verklaringen afgelegd, die in overeenstemming zijn met de beschikbare landeninformatie, alsook alle documenten voorgelegd die hij tot op heden kon verkrijgen in verband met de gebeurtenissen. Verwerende partij baseert haar beslissing op een gebrekkig plausibiliteitsonderzoek, maar laat volledig na om de beschikbare landeninformatie en bewijzen het correcte gewicht toe te schrijven. Hiermee schendt zij dan ook al bovenvermelde wetsbepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur.

Tweede onderdeel

Naast de vluchtelingenstatus weigert verwerende partij ook om verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Zij verwijst in de bestreden beslissing naar haar COI van 19 november 2021 “Cameroun. Crise anglophone. Situation sécuritaire”. Aangezien het volgens verwerende partij zou gaan om een gelokaliseerd conflict in bepaalde delen van Kameroen, heeft verzoeker geen nood aan internationale bescherming aangezien hij over een intern vestigingsalternatief beschikt in de Franstalige regio van Kameroen, en meer bepaald in Yaoundé.

Ten eerste stelt verwerende partij Yaoundé voor als intern vestigingsalternatief voor verzoeker zonder de effectief de voorwaarden af te toetsen of Yaoundé een intern vestigingsalternatief kan uitmaken voor verzoeker.

1. Voorwaarden voor de toepassing van het interne vestigingsalternatief

[...]

2. In concreto

Veiligheidssituatie

In grote delen van Kameroen heerst op heden nog een actief gewapend conflict. Verwerende partij moet in de relevantietest dus aantonen dat, in tegenstelling tot andere landen die meestal geen IVA kunnen bieden, Kameroen dat wel kan.

De veiligheidssituatie in het weerhouden IVA moet bovendien duurzaam en niet onvoorspelbaar zijn. Recente vaststellingen tonen echter aan dat het Kameroense conflict volatiel en onvoorspelbaar is en het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen.

Volgens International Crisis Group is het conflict in Kameroen de laatste twee jaar erg geëscaleerd, waarbij 2021 het bloedigste jaar tot nu toe was: [...]

Human Rights Watch stelt in haar jaarlijks World Report²⁴ 2021 de volgende gevolgen vast van het jarenlange conflict in Kameroen: [...]

Er kan dus allesbehalve gesteld worden dat de veiligheid van dien aard is dat zij een duurzaam en stabiel karakter heeft, wanneer onzekerheid troef is.

Zowel een schending van de fysieke integriteit, emotioneel en psychologisch lijden als discriminatie zijn allemaal negatieve effecten van het langdurige conflict die alle aspecten van het dagelijks leven van de (Engelstalige) Kameroense bevolking aantasten.

Specifiek voor Engelstalig Kameroeners in Franstalig Kameroen stelt verwerende partij [...]

Echter, verwerende partij toetst hier de discriminatie van Engelstalig Kameroeners aan de verkeerde maatstaf. Zij toetst die aan de maatstaf van systematische vervolging in de zin van artikel 1A van de Vluchtelingenconventie. Dit terwijl zij stelt dat Yaoundé een IVA is waarbij een andere en lagere maatstaf gehanteerd moet worden (cf. infra).

Persoonlijke omstandigheden

Om vervolgens te oordelen over de redelijkheid van het IVA moet rekening worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden in hoofde van verzoeker. Het gaat onder meer over leeftijd, geslacht, gezondheid, handicap, gezinssituatie, relaties, sociale of andere kwetsbaarheden, etnische, culturele en religieuze overwegingen, professionele achtergrond, taal, opleiding en de psychologische effecten van de vervolging: [...]

Als verwerende partij meent dat het veilig zou zijn voor verzoeker om terug te keren naar Yaoundé, een plek waar hij nooit verbleven heeft, dan diende verwerende partij te onderzoeken of verzoeker in Yaoundé over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief (IVA) zou beschikken, rekening houdend met zijn persoonlijke omstandigheden en profiel, quod non.

Verzoeker zou op basis van zijn scholingsgraad en talenkennis, over de nodige capaciteiten beschikken om een leven in de stad op te bouwen. Ook zou hij over een zeker netwerk ter plaatse beschikken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het onduidelijk is of verwerende partij meent dat verzoeker zich in Yaoundé dient te vestigen, of in Douala of elders. Bij het aanhalen van verzoekers netwerk in Yaoundé, verwijst verwerende partij naar de aanwezigheid van een tante Y. in Douala, waardoor “niet kan ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalig landsgedeelte zou vestigen”. Verwerende partij dient te identificeren waar verzoeker zich volgens haar redelijkerwijze zou moeten vestigen, en kan niet volstaan met een vage verwijzing naar ‘het Franstalig landsgedeelte’.

Ondergeschikt wenst verzoeker aan te geven dat hij niet over het netwerk beschikt in Yaoundé dan verwerende partij doet uitschijnen. Verzoeker gaf duidelijk aan dat hij enkel contact heeft met Judith, zijn zus die in Nigeria verblijft (CGVS p.13). Zijn broer B. is bezig met een opleiding om priester te worden, en kan verzoeker dus niet opvangen. Met zijn zus M. heeft hij eveneens al jaren geen contact.

Verzoeker verklaarde dat zijn zus Judith bij de militarisering van de Engelstalige regio’s gevlucht is naar Nigeria, omdat dit het dichtste land was dat te voet bereikbaar was (CGVS p.13). Hij gaf daarbij uitdrukkelijk aan dat zij niet naar Yaoundé is gegaan, omdat daar niemand is die haar zou kunnen helpen of huisvesten. Het is dan ook onduidelijk waarom dit netwerk voor verzoeker plots wel zou bestaan.

Verzoeker gaf eveneens aan dat hij wel wat Frans kan, maar zich niet vloeiend kan uitdrukken. Dit is niet hetzelfde dan “Frans spreken”, zoals verwerende partij als uitgangspunt neemt.

Voorts kunnen ook verzoekers tewerkstelling en diploma in België niet zomaar worden aangewend als reden waarom hij makkelijk in Yaoundé zou kunnen wonen. Verwerende partij dient na te gaan wat de concrete levensomstandigheden zijn, en of het aannemelijk is dat verzoeker in zijn levensonderhoud zou kunnen voorzien ter plaatse (cf. infra).

Verzoekers langdurig verblijf in Europa en zijn hoedanigheid als Engelssprekend Kameroener geven hem ten slotte een verhoogde visibiliteit in Franstalig Kameroen en met name Yaoundé.

Dat wordt bevestigd in een recent rapport van Human Rights Watch. Het louter zijn van een Engelssprekend Kameroener die terugkomt uit het buitenland is een risicofactor aangezien de Kameroense staat een vermoeden kan hebben van banden met de Engelstalige separatisten (zie ook bovenvermelde COI Focussen): [...]

Mogelijkheid tot economisch overleven

Zo is er veel **discriminatie** ten aanzien van Engelstalige intern ontheemden die naar Yaoundé vluchtten omdat zij ofwel als hulpeloze slachtoffers of als een bedreiging worden gezien, waardoor dagelijks leven moeilijk wordt: [...]

Door de vele intern ontheemden door het conflict, en terugkeerders uit het buitenland, staan de gastgemeenschappen in onder andere Yaoundé erg onder druk aangezien deze mensen nood hebben aan humane hulp: [...]

Met name in Yaoundé is het erg problematisch voor terugkeerders en IDP’s aangezien zij **geen financieel kapitaal** kunnen bekomen en **problemen ondervinden op de huizenmarkt**: [...]

Volgens USDOS is er ook discriminatie op de werkvloer: [...]

Verwerende partij heeft zich dan ook te snel van haar onderzoeks- en motiveringplicht gekwetend door te stellen dat Yaoundé een redelijk IVA zou zijn voor verzoeker. Zij schendt hierdoor eveneens het zorgvuldigheidsbeginsel.

Conclusie

Verwerende partij voerde een gebrekkig onderzoek naar verzoekers profiel doordat het in het administratief dossier volledig ontbreekt aan de noodzakelijke landeninformatie om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te beoordelen.

Verder blijkt uit het voorgaande ook dat tegenpartij een schending beging van de **algemene motiveringsplicht**, als beginsel van behoorlijk bestuur, en **de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen**, doordat tegenpartij niet over afdoende elementen beschikte om haar negatieve beslissing in deze asielzaak te schragen.

Verzoekers’ verklaringen zijn coherent, geloofwaardig en in overeenstemming met algemeen gekende gegevens. Door hem het statuut van vluchteling of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen, schendt verwerende partij bijgevolg **artikel 1 van de Vluchtelingenconventie en artikelen 48/2 t.e.m. 48/5 en 62 van de Wet van 15 december 1980.**

2.2. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende landeninformatie bij middels URL:

- Update van de COI over de veiligheidssituatie naar aanleiding van de Engelstalige crisis: COI Focus "*Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie*" van 20 februari 2023.

2.3. Bij aanvullende nota van 12 april 2023 brengt verzoeker middels URL landeninformatie bij aangaande de situatie van opposanten in Kameroen en de veiligheidssituatie in Kameroen. Tevens voegt hij volgende stukken bij de aanvullende nota:

"1. Verklaring F.C.

2. Verklaring H.D.N."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker na zijn terugkeer naar België naliel dit te doen en gedurende bijna een jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij zijn verzoek om internationale bescherming op 8 juli 2019 indiende en dat hij hiermee wachtte tot hij zijn studies had afgerond en zijn studentenvisum ging verstrijken, op aanraden van zijn voormalig advocaat. Hij verwijst naar artikel 50 van de Vreemdelingenwet en stelt dat het voor de toepassing van dit artikel irrelevant is of verzoeker zijn verzoek onmiddellijk na zijn terugkeer heeft ingediend, dan wel gewacht heeft tot zijn wettig verblijf zou verstrijken. Ondergeschikt benadrukt hij dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming effectief laattijdig zou zijn ingediend niet kan leiden tot een weigeringsbeslissing, hierbij verwijzend naar artikel 10, § 1 van de Procedurerichtlijn en naar een rapport van UNHCR.

Verzoeker kan zijn maandenlange wachten om een verzoek om internationale bescherming in te dienen niet verschonen door de verwijzing naar zijn studies en de veronderstelling dat de situatie in Kameroen zou verbeteren. Verzoeker diende zijn verzoek om internationale bescherming niet laattijdig in omwille van een situatie van overmacht maar slechts in juli 2019 en dit ingevolge zijn eigen keuze; hetgeen des te meer klemmt omdat hij terugkeerde naar België in augustus 2018 en dit na zijn voorgehouden problemen in augustus 2018. Dergelijk gedrag relativeert de ernst van zijn voorgehouden vrees. Verzoeker wist immers dat zijn verblijf in België gelimiteerd was tot de duur van zijn studies en hij op een gegeven moment diende terug te keren naar Kameroen. Voor zover verzoeker stelt dat zijn voormalig advocaat hem adviseerde om te wachten met de indiening van een verzoek om internationale bescherming kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker hiervan geen enkel begin van bewijs bijbrengt, zodat dit een louter blote bewering betreft, die bijgevolg niet kan worden aangenomen.

Verder dient vastgesteld dat de desbetreffende motivering van verweerder niet is gesteund op artikel 50 van de Vreemdelingenwet, doch wel op de vaststelling dat verzoeker, aangekomen in een veilig land met name België, gedurende bijna een jaar geen beroep wenste te doen op internationale bescherming hoewel hij op de hoogte was van de mogelijkheid een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dit geldt des te meer aangezien verzoeker, een hoogopgeleid persoon, aangaf dat hij reeds in december 2017 een bedreiging ontving via sociale media en voorhoudt dat hij bij een terugkeer naar Kameroen op 14 augustus 2018 aan de luchthaven werd tegengehouden en ondervraagd en dankzij de tussenkomst van de oom van zijn vriend werd vrijgelaten en het land opnieuw kon verlaten.

Waar verzoeker nog betoogt dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming effectief laattijdig zou zijn ingediend niet kan leiden tot een weigeringsbeslissing, gaat hij eraan voorbij dat geenszins kan gesteld worden dat de geloofwaardigheid van verzoekers relaas louter omwille van de laattijdigheid van zijn verzoek werd afgewezen. Te dezen blijkt dat het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven verweerder heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming. De bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen.

Voorstaande vaststellingen inzake verzoekers laattijdig verzoek om internationale bescherming vormen een tegenindicatie voor zijn voorgehouden vrees.

5. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in augustus 2016 naar België reisde met een studentenvisum (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5). Verzoeker houdt voor dat hij vervolgens bij een bezoek aan Kameroen in augustus 2018 door de Kameroense autoriteiten ervan beschuldigd werd de Ambazonia afscheidsbeweging te steunen, alsook dat hem werd meegedeeld dat zijn naam op een lijst van 'Cambel Belgique' staat (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Verder verklaart verzoeker in België deelgenomen te hebben aan twee manifestaties, met name in december 2016 aan de gebouwen van de Europese Unie en in augustus 2017 aan het ACP-secretariaat toen de Kameroense minister van Justitie in België op bezoek kwam (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21, p. 23-24).

6. Verzoeker houdt in het verzoekschrift vol dat hij bij terugkeer naar Kameroen in augustus 2018 werd gearresteerd door de Kameroense autoriteiten. Ter staving van de waarachtigheid van zijn arrestatie, betoogt hij onder verwijzing naar algemene landeninformatie dat teruggekeerde asielzoekers systematisch het slachtoffer worden van mensenrechten, alsook dat hij door het loutere feit dat hij Engelstalig is en deel uitmaakt van de Belgische diaspora verdacht wordt de separatistische beweging te steunen.

Op basis van de beschikbare informatie die door beide partijen wordt aangebracht kan echter niet blijken dat Engelstalige Kameroeners die terugkeren na een verblijf in België of Europa, behoudens een mogelijks grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, op systematische basis problemen kennen bij een terugkeer naar Kameroen. Sommige bronnen melden dat personen met een crimineel verleden of politieke activiteiten tegen de staat problemen kunnen ondervinden, verschillende bronnen zijn het erover eens dat Engelstaligen die wel problemen kennen bij terugkeer personen zijn die een actieve rol spelen in het conflict, en één bron stelt dat Engelstaligen onderworpen worden aan diepgaandere ondervraging en controle van bagage en documenten bij terugkeer en represailles riskeren wanneer de verdenkingen (van separatisme) niet worden opgeheven tijdens de bevraging.

Bijgevolg kan op basis van de beschikbare informatie niet worden gesteld dat elke Engelstalige Kameroener uit de diaspora in België in geval van terugkeer naar Kameroen wordt gearresteerd. Verzoeker dient de door hem voorgehouden arrestatie bij zijn terugkeer naar Kameroen in 2018, alsook zijn voorgehouden vrees op heden ten gevolge hiervan, concreet aannemelijk te maken, *quod non*, gelet op wat volgt.

7. Uit verzoekers verklaringen kan niet blijken dat hij voorafgaand aan zijn reis naar België in augustus 2016 al problemen had met de autoriteiten (vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8; notities van het persoonlijk onderhoud), zodat – in navolging van verweerder – niet kan worden aangenomen dat verzoeker bij zijn vertrek in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond. Bijgevolg kan er redelijkerwijze van uitgegaan worden dat de Kameroense autoriteiten verzoekers activiteiten in België niet op de voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van zijn beperkte acties in en vanuit België – namelijk zijn deelname aan twee manifestaties (in 2016 en 2017), het delen van activistische berichten op sociale media en het lidmaatschap van een sociale organisatie FC 'Cambel Belgique'.

Verzoekers bewering dat hij bij terugkeer naar Kameroen in augustus 2018 opeens op de parking van de luchthaven werd opgepakt, kan - gelet op voorgaande context, de vaststelling dat verzoeker niet persoonlijk gevisieerd werd en zijn beperkte activiteiten in en vanuit België - niet zonder meer worden aangenomen.

Het loutere feit dat de door verzoeker beschreven werkwijze van de Kameroense autoriteiten bij zijn arrestatie overeenstemt met praktijken zoals beschreven in de beschikbare landeninformatie kan niet volstaan als bewijs dat verzoeker werkelijk werd gearresteerd bij terugkeer naar Kameroen.

8. In navolging van verweerder kan vervolgens worden vastgesteld dat verzoekers beschrijvingen over het verloop van zijn arrestatie en vrijlating niet kunnen overtuigen. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande het volgende gesteld:

“Verder houden uw verklaringen aangaande uw arrestatie en vrijlating geen steek en zijn deze uitermate onwaarschijnlijk. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u tussen de 20 en 30 minuten op het kantoor (van de grensbewaking) op de luchthaven zat (notities CGVS, p. 3). Het is echter uitermate sterk dat luitenant-kolonel M. (notities CGVS, p. 28) u op slechts een half uur weet vrij te krijgen. Te meer daar uw vriend S. naar de vrouw van zijn oom, luitenant-kolonel M., belde waarna zij haar echtgenoot opbelde (verklaring, beschikbaar in de groene map, doc. 8), wat al redelijk wat tijd in beslag neemt. Het is bovendien niet aannemelijk dat luitenant-kolonel M. zijn eigen veiligheid en zijn

positie binnen het leger zomaar op het spel zou zetten door zelf geen onderzoek te doen naar uw persoon vooraleer hij tussenkomt om uw vrijheid te bekomen. Uw vrijlating gebeurde op een wel heel eenvoudige manier, zeker voor een land waarin personen die deel uitmaken van de Engelstalige oppositie enorm fel geïsoleerd worden.”

Verzoekers verweer in het verzoekschrift vormt geen dienstige weerlegging tegen voorgaande vaststellingen.

Verzoeker betoogt in het verzoekschrift dat het wel degelijk mogelijk is dat hij zo snel werd vrijgelaten en ziet niet in waarom deze gang van zaken langer dan vijf à tien minuten zou duren. Daarnaast wijst hij erop dat hij terugkeerde naar Kameroen in een context waar Engelstaligen zeer frequent werden lastiggevallen in de luchthaven en dat een legerkolonel van dit fenomeen op de hoogte zou zijn. Verzoeker verwijst tevens naar de wijdverspreide corruptie in Kameroen en betoogt dat het in die context wel degelijk aannemelijk is dat een hooggeplaatst lid van het Kameroens nationaal leger relatief snel voor de vrijlating van een verzoeker kan zorgen en hier ook toe bereid is op vraag van een eigen, vertrouwd familielid.

Gelet op het gewicht van de feiten, met name dat verzoeker beweerdelijk werd gearresteerd bij aankomst in Kameroen omdat hij ervan verdacht werd als Engelstalige Kameroener uit de diaspora anderen aan te moedigen de wapens op te nemen en tegen de regering te vechten, kan niet worden aangenomen dat verzoekers vrijlating zo snel bewerkstelligd kon worden. Het is immers redelijk aan te nemen dat de drie respectievelijke telefoongesprekken (telefoongesprek van verzoekers vriend S. met zijn tante – telefoongesprek van de tante van S. met zijn oom, luitenant-kolonel M. – luitenant-kolonel M. met de officier van de politie die verzoeker vasthield) op zich al enige tijd in beslag zouden nemen, gelet op het feit dat de specifieke situatie telkens opnieuw diende te worden uitgelegd aan de betrokken personen. Daarenboven is redelijk te verwachten dat de betrokken personen enige bedenktijd zouden nemen alvorens verdere stappen te ondernemen, en dit al zeker in het geval van luitenant-kolonel M. die – zoals verweerder terecht opmerkt – zijn eigen veiligheid en positie in het leger zomaar op het spel zet. Een loutere verwijzing naar de algemeen verspreide corruptie in Kameroen en de algemene situatie met betrekking tot Engelstalige Kameroeners in Kameroen is onvoldoende om te stellen dat redelijk is aan te nemen dat luitenant-kolonel M. zonder enige bedenktijd of reflectie de vrijlating van een hem onbekend persoon zou bevelen. Zelfs indien de vraag van een vertrouwd familielid komt, kan van iemand in dergelijke positie worden verwacht dat hij zich zou informeren alvorens stappen te ondernemen. Bijgevolg kan aan het door verzoeker geschetst verloop van zijn arrestatie en vrijlating door de Kameroense autoriteiten in augustus 2018 geen geloof worden gehecht.

9. Voorts motiveert verweerder als volgt:

“Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien u werkelijk geïsoleerd wordt door de Kameroense autoriteiten, u pas twee jaar na uw arrestatie en vrijlating gezocht wordt door deze autoriteiten. U verklaart voor het CGVS immers uitdrukkelijk dat uw vriend H. vertelde dat militairen in de zomer van 2020 en in november 2020 u thuis zijn komen zoeken (notities CGVS, p. 30-31). Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat dit gebeurde nadat u uw verklaringen bij de immigratie (DVZ) gedaan heeft (notities CGVS, p. 3). U blijkt hier echter op 24/09/2019 al verklaringen over afgelegd te hebben (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gelet op deze vaststellingen maakt u het niet aannemelijk dat u door de Kameroense autoriteiten na uw beweerdelijke en ongeloofwaardig bevonden arrestatie en vrijlating nog gezocht wordt.”

Verzoeker voert geen dienstig verweer tegen voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier.

Verzoeker stipt in het verzoekschrift louter aan dat verweerder drie jaar heeft gewacht alvorens hem uit te nodigen voor een persoonlijk onderhoud en dat het logisch is dat bepaalde details (bijvoorbeeld met betrekking tot het tijdstip van een inval bij hem thuis) niet meer vers in het geheugen zitten.

Te dezen dient opgemerkt dat de invallen bij verzoeker thuis bezwaarlijk kunnen gezien worden als details in zijn relaas. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 24 september 2019 bij de DVZ verklaarde dat de autoriteiten nog tweemaal naar zijn huis zouden zijn gekomen om hem te zoeken (vragenlijst CGVS, vraag 3.5), terwijl hij bij het CGVS verklaarde dat deze invallen na zijn interview bij de DVZ plaatsvonden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3), alsook dat de militairen hem in de zomer van 2020 en in november 2020 thuis zijn komen zoeken (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 30-31). Dit betreffen wel degelijk dermate manifeste tegenstrijdigheden die tot de kern van zijn relaas behoren. Het loutere feit dat er een tijdsperiode van drie jaar tussen de onderhouds bij de DVZ en het CGVS zit, kan deze manifeste tegenstrijdigheden geenszins verschonen. De voorgaande vaststellingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

10. Samen met verweerder wordt vastgesteld dat verzoeker geen poging heeft ondernomen om meer te weten over zijn actuele situatie via zijn vriend of diens oom, luitenant-kolonel M. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 28).

Verzoeker vraagt zich in het verzoekschrift af welke informatie hij zou moeten verkregen hebben van zijn vriend S. of diens oom M., stelt dat duidelijk is hoe de Kameroense autoriteiten omgaan met gepercipieerde aanhangers van de separatistische beweging en dat hij weinig updates hierover behoeft.

Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn *persoonlijke* situatie in zijn land van herkomst. Dat verzoeker naliet dit te doen, terwijl hij gemakkelijk contact zou kunnen opnemen met luitenant-kolonel M. via zijn vriend, getuigt wel degelijk van een gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

11. Gelet op de voorstaande vaststellingen kan niet worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn reis naar Kameroen in augustus 2018 problemen kende met de Kameroense autoriteiten. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij op heden in geval van terugkeer naar Kameroen door de Kameroense autoriteiten zou worden gevisieerd.

12. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar landeninformatie aangaande de bestraffing van veronderstelde supporters van de separatistische beweging in Kameroen. Verder wijst hij erop dat hij doorheen zijn asielprocedure verschillende factoren heeft aangegeven die voor een verhoogd risico kunnen hebben gezorgd, met name het feit dat hij tot de Engelstalige diaspora in België behoort, zijn deelname aan twee protestacties, het feit dat hij activistische berichten deelt op sociale media (waarna hij een bedreiging heeft ontvangen), en het feit dat hij lid is van de organisatie FC Cambel.

Er dient te worden hernomen dat op basis van de beschikbare informatie die door beide partijen wordt aangebracht niet kan blijken dat Engelstalige Kameroeners die terugkeren na een verblijf in België of Europa, behoudens een mogelijks grondiger onderzoek bij aankomst op de luchthaven, op systematische basis problemen kennen bij een terugkeer naar Kameroen.

Bijgevolg kan op basis van de beschikbare informatie niet worden gesteld dat elke Engelstalige Kameroener uit de diaspora in België in geval van terugkeer naar Kameroen wordt gevisieerd of problemen zal kennen.

Voor zover verzoeker erop wijst dat hij doorheen zijn asielprocedure verschillende factoren heeft aangegeven die voor een verhoogd risico kunnen hebben gezorgd, dient te worden gewezen op de terechte en pertinente motiveringen van verweerder aangaande verzoekers activiteiten in en vanuit België: *“Het valt bovendien op dat u verklaart **na de manifestatie van augustus 2017 niets meer vernomen te hebben over uw deelname aan deze manifestatie** (notities CGVS, p. 24-25), hoewel andere personen u wel spraken over het incident zelf. Dit is des te frappanter aangezien bij uw beweerde arrestatie wel gesproken zou geweest zijn over deze manifestatie (notities CGVS, p. 17 + p. 27-28). Gevraagd of de militair u zei dat u iets met Laurent Easo te maken had, antwoordt u zelfs ontkennend (notities CGVS, p. 28) en dat hij heel algemeen sprak over de Engelstaligen in België.*

*Verder blijkt u **evenmin aangesproken geweest te zijn omtrent uw deelname aan een manifestatie aan de Europese Unie in december 2016** (notities CGVS, p. 25), hoewel mensen uit uw wijk u er wel naar vroegen. Gelet op deze vaststellingen zijn de Kameroense autoriteiten niet op de hoogte van uw eigen (beweerde) politieke activiteiten in België.*

*Verder blijkt **noch uit uw verklaringen voor de DVZ (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), noch in de door u neergelegde geschreven verklaring (beschikbaar in de groene map, doc. 8), dat u in België deelgenomen heeft aan enige manifestaties.** Uit de door u neergelegde verklaring blijkt immers enkel dat u posts van activisten via sociale media deelt. Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u aldaar zelfs geen verklaringen afgelegd heeft omtrent uw activiteiten op sociale media. Uitdrukkelijk op DVZ gevraagd of u actief was bij enige organisatie antwoordde u ontkennend. (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Hoewel u aan het begin van het onderhoud voor het CGVS aangeeft dat u iets moet verbeteren omtrent uw interview bij de immigratie (DVZ), legt u op dat moment geen enkele verklaring af aangaande uw activiteiten in België (notities CGVS, p. 3). Uw verklaringen voor het CGVS aangaande dit belangrijke element in uw verzoek om internationale bescherming stroken niet met uw verklaringen voor de DVZ, noch met uw geschreven verklaring. U past uw verklaringen aan gedurende het verloop van deze*

procedure. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw (politieke) activiteiten in België grondig aan.

De door u neergelegde posts van uw facebook wijzigen deze vaststelling niet. Bovendien blijkt uit nazicht van uw facebookprofiel dat deze posts niet openbaar zichtbaar zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Verder wordt opgemerkt dat u zelf aangeeft in België enkel lid te zijn van (FC) Cambel, een "sociale groep" van Engelstalige Kameroeners (notities CGVS, p. 22). Uit uw eigen verklaringen blijkt dat u geen lid bent van Ambazonia Belgium en dat (FC) Cambel geen politieke groep is, maar eerder een sociale groepering. Nazicht van de facebookpagina van FC Cambel toont inderdaad aan dat het een voetbalploeg is die geregeld evenementen en optredens organiseert (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat u louter omwille van uw lidmaatschap bij deze vereniging gevisieerd zou worden door de Kameroense autoriteiten.

De door u neergelegde ledenlijst en lidkaart van FC Cambel wijzigen deze vaststelling niet. Het valt bovendien op dat wel uw voornaam, maar niet uw volledige naam op deze lijst staat.

Gelet op deze vaststellingen, maakt u het niet aannemelijk door de Kameroense autoriteiten gevisieerd te worden."

Verzoeker voert geen nuttig verweer tegen voormelde motiveringen. Hij benadrukt in het verzoekschrift louter dat hij tot de Engelstalige diaspora in België behoort, dat hij heeft deelgenomen aan twee protestacties in België, dat hij regelmatig activistische berichten deelt op zijn Facebook account en dat hij lid is van de organisatie FC Cambel. Daarnaast verwijst hij naar algemene landeninformatie aangaande de situatie van personen die kritiek uiten op het regime en het bekritisieren van de motiveringen van verweerder. Dergelijk verweer kan geenszins afbreuk doen aan de voorgaande terechte en pertinente motiveringen op basis waarvan terecht kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt te worden gevisieerd door de Kameroense autoriteiten.

De door verzoeker bij aanvullende nota van 12 april 2023 neergelegde (ongedateerde) getuigenverklaringen, respectievelijk van een lid van de 'Ambazonians in Brussels Belgium' en van een lid van de 'Southern Cameroons Belgium', kunnen hoogstens staven dat verzoeker in België heeft deelgenomen aan manifestaties tegen de Kameroense regering. Te dezen dient te worden opgemerkt dat verzoekers deelname aan manifestaties in België op het eerste zicht niet in twijfel wordt getrokken, maar dat het niet aannemelijk is dat de Kameroense regering op de hoogte is van verzoekers beperkte politieke activiteiten, laat staan dat hij in geval van terugkeer naar Kameroen omwille hiervan zou worden gevisieerd of vervolgd.

Uit de hogere vaststellingen blijkt dat er geen geloof wordt gehecht aan verzoekers problemen met de autoriteiten in Kameroen in augustus 2018. Bijgevolg wijst niets erop dat verzoeker een politiek profiel zou worden toegedicht en omwille hiervan actueel problemen zou ondervinden in geval van terugkeer naar Kameroen.

13. Voor zover verzoeker meent dat verweerder niet afdoende motiveert waarom de door hem neergelegde uitprint van de online bedreiging van 2017 geen bewijswaarde heeft, gaat hij voorbij aan de terechte en draagkrachtige motiveringen van verweerder dienaangaande:

"U verklaart verder dat u rond december 2017 door een zekere B.Y. bedreigd werd via Messenger (notities CGVS, p. 16 + p. 32-33). In het kader van uw verzoek legt u enkele screenshots voor van deze bedreigingen. Deze posts en bedreigingen kunnen gemakkelijk in scene gezet zijn, wat de bewijswaarde ervan grondig ondermijnt.

Bovendien lijkt u weinig aandacht te schenken aan deze bedreigingen aangezien u deze bedreigingen gewoon wegwuifde (notities CGVS, p. 16). Bovendien blijkt dat u zelfs niet aan deze bedreigingen dacht toen u besloot naar Kameroen te gaan (notities CGVS, p. 27). Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt trouwens niet dat u bedreigingen ontvangen heeft via sociale media (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8).

De ernst van deze bedreiging wordt aangetast aangezien u deze zelf niet ernstig neemt en u voor de DVZ geen verklaringen aflegde omtrent deze bedreiging. Er kan van u immers verwacht worden dat u de asielinstanties reeds vanaf het begin van uw verzoek om internationale bescherming in vertrouwen neemt m.b.t. alle elementen die verband houden met een vrees voor vervolging, waaronder bedreigingen die u ontvangt via sociale media. Bovendien verklaart u uitdrukkelijk geen andere bedreigingen via sociale media ontvangen te hebben (notities CGVS, p. 32).

Gelet op het voorgaande, maakt u het niet aannemelijk dat u gevisieerd wordt door de Kameroense autoriteiten."

Voormelde motiveringen zijn terecht en pertinent en vinden steun in het administratief dossier.

In zoverre verzoeker het oneens is met de motivering van verweerder inzake de door hem in het kader van onderhavige procedure neergelegde documenten en uitvoerig verwijst naar rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), meer bepaald het arrest EHRM, 2 oktober 2012, "*Singh t. België*", het arrest EHRM, "*Ma. t. Zwitserland*" en het arrest EHRM, 10 oktober 2013, "*K.K. t. Frankrijk*", dient te worden benadrukt dat hij er ten onrechte vanuit blijkt te gaan dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook aan de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden, wat *in casu* het geval is zoals blijkt uit het voorgaande.

14. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de bij aanvullende nota van 31 maart 2023 aangebrachte update van de landeninformatie en beoordeling van de veiligheidssituatie. Verweerder stelt dat uit een analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "*Engelstalige crisis*", een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de Engelstalige regio's North West en South West. Uit de informatie blijkt echter dat er fundamentele verschillen zijn tussen de veiligheidssituatie in Franstalig Kameroen en deze in Engelstalig Kameroen.

De door verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota aangehaalde landeninformatie inzake de veiligheidssituatie in Kameroen ligt in lijn met de door verweerder aangebrachte informatie en daarop gestoelde beoordeling van de veiligheidssituatie. Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Ingevolge artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

In casu oordeelt verweerder dat verzoeker zich aan de bedreiging van het leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, te vestigen, waar hij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker voert in het verzoekschrift geen dienstig verweer ter ontkrachting van de omstandige motivering die stelt dat verzoeker zich aan de bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich in Franstalig Kameroen te vestigen, waar hij overeenkomstig artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Dienaangaande blijkt uit de elementen in het dossier dat verweerder terecht motiveert als volgt:

“Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Yaoundé, regio Centre. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u echter redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in Yaoundé vestigt.

*Uit uw verklaringen blijkt dat u **Frans** praat (notities CGVS, p. 3). U heeft in België uw **hogere studies marketing afgerond** (notities CGVS, p. 6-7), u heeft **eveneens gewerkt in een restaurant, in een fabriek en werkt momenteel als ‘fotovoltaïsch operator.’** In Kameroen had u een **fastfoodrestaurant en behaalde u een diploma aan de Universiteit van Buea**. Verder zijn uw **broer B. en uw zus M. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 12). Verder is uw huidige **vriendin A. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 14) en woont ook uw **vriend S. in Yaoundé** (notities CGVS, p. 16). Bovendien woont uw **tante Y. in Douala** (notities CGVS, p. 8), eveneens in Franstalig Kameroen. Gelet op deze vaststellingen, kan er niet ingezien worden waarom u zich niet in het Franstalig landsgedeelte zou vestigen, te meer daar u uw beweerde problemen met de Kameroense autoriteiten niet aannemelijk maakt (zie supra). Voor de volledigheid wordt nog opgemerkt dat uit objectieve informatie blijkt dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).*

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in Yaoundé, regio Centre, in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.”

Verweerder oordeelde op goede gronden dat verzoeker, mede gelet op zijn persoonlijke omstandigheden, in Franstalig Kameroen, in Yaoundé, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker tracht de vaststellingen inzake zijn netwerk in Yaoundé, en bij uitbreiding in Franstalig Kameroen, te minimaliseren in het verzoekschrift, maar slaagt er niet in deze in een ander daglicht te stellen. Verweerder stelde immers terecht dat niet alleen verzoekers broer B. en zus M. in Yaoundé verblijven, maar dat ook verzoekers vriendin A. en zijn vriend S. woonachtig zijn in Yaoundé (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12, p. 16).

Gelet op verzoekers hoogopgeleid profiel en de zelfredzaamheid die hij aan de dag legde tijdens zijn verblijf in België, waarvan hij evenmin één van de landstalen vloeiend spreekt, kan voorts het loutere feit dat verzoeker geen vloeiend (of beperkt) Frans spreekt geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Verder kunnen verzoekers verwijzingen in het verzoekschrift naar algemene landeninformatie inzake de situatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen evenmin afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker in Franstalig Kameroen over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Immers kan uit de beschikbare landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, worden afgeleid dat er geen sprake is van een systematische vervolging door de Kameroense overheid van Engelstalige Kameroeners in Franstalig Kameroen, louter omwille van het feit Engelstalig te zijn.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

17. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS